

Jogtalan pénzbehajtás

Tévedések végjátéka

Végrehajtássá is fajulhat egy névazonosság miatti, hibás fizetési felszólítás.

NYUGODTAN TÖLTÖTTE a börtönbüntetését Fekete Attila, legalábbis abból a szempontból, hogy úgy tudta: nem tartozik senkinek. Édesanyja az év elején mégis szigorú fizetési felszólítást kapott a Faktor-Ring Zrt.-től, hogy fizessen meg nekik mintegy 250 ezer forint – korábban a K&H banknál felhalmozódott – tartozást, ellenkező esetben ráterhelik azt a lakásukra. Az idős asszony ijedtében fizetett, amennyit tudott, 40 ezer forintot. Miután azonban Fekete állította, hogy a követelés jogtalan, ügyvédje megvizsgálta az iratokat, amelyekből kiderült: a bank korábbi adósa egy másik Fekete Attila, aki három évvel fiatalabb, más városban lakik, s az anyja neve sem ugyanaz. Az ügyvéd márciusban jelezte a tévedést a faktorcégnek, és visszakövetelte védenca pénzét. Ám abból csupán 30 ezer forint érkezett meg négy hónappal később, e hét hétfőjén – hogy, hogy nem, pár nappal az után, hogy a HVG újságírója rákérdezett az esetre. A maradék tízezer forintot a társaság rendületlenül magánál tartja.

„Azért nem utalódott vissza az ominózus összeg mind ez ideig, mert az utóbbi három hónapban a devizaadósok elszámolása miatt nem volt, aki ezzel foglalkozzon. Éjjel-nappal ezt csináljuk a megmaradt pár emberemmel” – magyarázta az ügyet a HVG érdeklődésére Merth László, az idestova 17 éves Faktor-Ring irányító résztulajdonosa. Merth büszke szakmai múltjára, mint a HVG-nek írta: „elméleti síkon – és ezt szerénytelenség nélkül mondhatom – az egyik legjobb vagyok az országban”. A gyakorlati bakit pedig azzal indokolta, hogy az ominózus bankicsomagban két Fekete Attila szerepelt, akiket figyelmetlen, gyakorlatlan alkalmazottaik keverték össze, amiért már ki is rúgták őket. Nem túl elegánsan megjegyezte azonban, hogy az ügyfél édesanyja azért fize-

▶ tett az azonnali reklamáció helyett, mert a fia börtönben ül. Tájékoztatásából nem derült ki egyértelműen, hogy a bármiféle tartozást az ügyvédje útján tagadó Fekete Attila végül is az adósuk-e, vagy sem.

„Ha tévedés történik, a jogosulatlanul átvett pénzt azonnal vissza kell adni, akár megbízásból kezeli a cég a követelést, akár megvásárolta. Ha nem így jár el, jogalap nélkül gazdagodik. Ha pedig ez többször is előfordul, csalás gyanúja merülhet fel” – szögezi le a faktorcégekre és a követeléskezelőkre egyöntetűen érvényes szabályt Felfalusi Péter, a Magyar Követeléskezelők és Üzleti Információt Szolgáltatók Szövetsége (Makisz) elnöke. Az adós ügyfeleket ugyanúgy azonosítják, mint a bankoknál szokás, a gyakran változtatható lakcím mellett az édesanya nevét, a születési helyet és időt ellenőrzik. „A leggyakrabban, az ügyek 1-2 százalékában abból adódik tévedés, hogy

jelzőként értékeli a hozzá érkező, ilyen típusú megkereséseket” – közölte a HVG-vel Binder István szóvivő. Azt is vizsgálják – tette hozzá –, vajon a követelés átadásakor sérült-e az ügyfél banktitka, s vajon kellően megbízható-e a faktorcégadatbázisa.

Csak hogy az egyedi esetből könnyen lehetett volna nagyobb baj. Ha véletlenül nem bukik ki a tévedés, a Faktor-Ring végrehajtást is indíthatott volna. S bár a végrehajtási eljárásban – a fizetési meghagyást kibocsátó közjegyzőnél vagy, ellentmondás esetén, a bíróságon – elvben mindenképpen azonosítják az adósokat, erre sem lehet mérget venni. Mint a hvg.hu-nak egy, a nevével elárulni nem akaró kuncsaft megírta: „Végrehajtást kértem egy budapesti végrehajtó irodánál. Mivel tucatszám van, az irodának sikerült rám küldeni a behajtókat úgy, hogy a nevemen kívül egyetlen adatom sem egyezett azéval az adóséval, akivel összekeverték. Csak hosszas levelezés és telefonálgatás után sikerült a helyzetet megoldanom.”

HORVÁTH SZABOLCS

KILAKOLTATÁS RENDŐRI FELÜGYELETTEL. Eltévessztették a címet?

rossz embert hívunk fel, mivel a visszaadott mobilszámokat nagyon gyorsan kiadják másnak” – teszi hozzá Felfalusi azzal, hogy ilyenkor már a bemondásra törlik a telefonszámot, nehogy adatkezelési vétséget kövessenek el.

Azokra a faktorcégekre egyébként, amelyek a jegybank engedélyével, pénzügyi vállalkozásként dolgoznak, igen szigorú etikai normák érvényesek: nem zaklathatják, ijesztgethetik vagy alázhatják meg az ügyfelet, a vitatott ügyeknek pedig a lehető leggyorsabban a végére kell járniuk. A Faktor-Ring ilyen, jegybanki licenccel bíró cég, jöllehet nem tagja egyik szakmai szövetségnek sem. Ebből eredően viszont a vele szemben támadt fogyasztói sérelmeket az MNB-nek kell kivizsgálnia. „Az MNB rendkívül komoly

ALEGGYAKRABAN PÉNZINTÉZETEK és köz-műcégek bízzák rá 5–20 százalékos sikerdíjjal vagy adják el akár 1–5 százalékos diszkontáron a követeléseiket szakcégeknek. Az eredeti összegek hatalmasak: csak a Makisz tagjai évente milliós darabszámú, s közel 500 milliárd forint névértékű lejárt lakossági hitel- és rezsitartozást kezelnek. De még a bankokkal szemben sincs olyan előírás vagy elvárás, hogy valamelyik érdekvédelmi szervezethez tartozó – s így talán jobban szem előtt levő – társasággal dolgozzanak, azért viszont felelnek, hogy ügyfeleiket egyértelműen azonosíthatóan adják át. „Mert mit is csinál egy reménytelennek tűnő követelés-csomaggal a behajtó, különösen, ha szabadúszó, s nem tartozik sehová? Bombázást indít, a nagyobb adósokra személyesen, erődemonstrációval is próbálhatni. Ha pedig egyszer pénzhez jut, foggal-körömmel ragaszkodik hozzá, nem akarja visszaadni. Ez nem mindig tiszta, nem mindig etikus” – mondja egy szakmabeli.

Igaz, a Feketéhez hasonló téves címzés ritka, a vitás eset viszont temérdek. Gyakran a követeléskezelőnél zajlanak le azok az egyeztetések, amelyeket a szolgáltatónál kellett volna – évekkel korábban – megejteni. Az Intrum Justitia egyik ügyfele például kifogásolta, hogy egykori bankja öt éven át terhelte rá egy olyan számla fenntartási díjait, amelyet megszüntetett. Az Intrum tisztázta az ügyet a pénzügyintézetekkel, amely elismerte, hogy a felszámolt költségek nem voltak jogosak, ezért visszavásárolta és törölte a követelést. ■ GYENIS ÁGNES